

Evlavia este un caracter bun, iar păcatul este ceea ce îți tulbură inima și nu îți dorești ca oamenii să afle despre acesta.»”

An-Nawwas ibn Sim'an al-Ansari (Allah să fie mulțumit de el) a relatat: „L-am întrebat pe Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) despre evlavie (virtute) și păcat, iar el a spus: «Evlavia este un caracter bun, iar păcatul este ceea ce îți tulbură inima și nu îți dorești ca oamenii să afle despre acesta.»”

[Sahih (hadis autentic)] [Narat de Muslim]

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a fost întrebat despre evlavie și păcătuire și a spus: Cea mai măreață însușire a evlaviei este adoptarea unor calități morale înalte față de Allah prin pietatea (Taqua) arătată față de Acesta, precum și față de oameni, prin îndurarea vătămarilor venite de la ei, evitarea furiei, o față binevoitoare, vorbe bune, menținerea legăturilor (mai ales de rudenie), ascultarea (celor cu un statut mai înalt), blândețe, bunăvoință, conviețuire frumoasă și întovărire plăcută. Cât despre păcat, el este ceea ce tulbură și neliniștește sufletul dintre lucrurile îndoielnice, născând ezitarea. Fără a se putea liniști în privința acestuia; în inimă apare îndoiala și teama de a fi un păcat, iar tu nu dorești să-l arăți altora pentru că el este urât în ochii oamenilor de onoare, distinși și desăvârșiți. Și aceasta pentru că firea omului iubește ca lumea să îl vadă în ce e mai bun. Așadar, dacă el urăște să se afle despre o faptă de-a sa, înseamnă că aceasta este un păcat și nu se află niciun bine în ea.

<https://sunnah.global/hadeeth/ro/show/4308>

